

NIEUWSBRIEF OOGSTEN

NR. 2 | MAART-APRIL 2026 | JAARGANG 6

Bemoediging

Gaan in geloof

Gaan in geloof, dat is waar het wonder van Pasen ons toe uitnodigt. In de 40-da-gentijd ben ik veel met de opstanding van Jezus bezig geweest. Wat kunnen we van de opstanding van Jezus leren? Kunnen we zelf ook uit ons lijden opstaan? Ik moest denken aan Evnika Blyashko, met wie we regelmatig contact hebben. Ze is de dochter van Vasil Blyashko, een van “onze” werkers in Oekraïne. Ze was 16 toen ze een hersenbloeding kreeg, waarna ze geopereerd werd in Duitsland en helaas eenzijdig verlamd raakte. Door heel veel revalidatie kan ze intussen weer goed lopen, ook al kun je nog zien dat het niet altijd helemaal soepel gaat.

Door haar ervaring besloot ze dat ze fysiotherapie wilde studeren, om mensen in haar land, waar de gezondheidszorg minimaal is, te helpen revalideren. Ze was voor een uitwisseling in België toen in 2022 de oorlog met Rusland uitbrak. Ze heeft vanuit België haar studie voortgezet en eind 2023 kreeg ze een beurs om in Amerika verder te studeren aan de Universiteit van de Baptistengemeenten, waar veel meer Oekraïense studenten zijn.

Vorig jaar bleek dat er nog steeds een probleem was met bloedvaten in haar hersenen, en ze moest een open hersenoperatie ondergaan in september. Daarna moest ze weer revalideren en dat proces is nog niet afgerond.

Ze wil heel graag haar studie afmaken: “Er zijn zoveel jonge mensen in mijn land die nu afhankelijk zijn van revalidatie. Daar wil ik iets voor doen - ik weet uit eigen ervaring hoe moeilijk het kan zijn...”

Voor mij is Evnika een voorbeeld van hoe we door geloof in Christus, vandaag ook met Hem kunnen opstaan uit ons eigen lijden. Lijden zorgt voor verliezen en verliezen vormen ons. Maar we bepalen zelf de wijze waarop we gevormd worden. In dat lijden kunnen we verdwijnen, onszelf verliezen, maar we kunnen er ook voor kiezen om in dat lijden op te staan. Dat is geen makkelijke weg, maar wel een weg die het waard is te bewandelen. Niet alleen, maar met Hem die ons daarin is voorgegaan.

Ze schrijft erover op de dag nadat ze 24 geworden was (op 25 december 2025):

BEMOEDIGING

AGENDA

ONDER DE AANDACHT

UIT HET VELD

BETROKKEN|NIEUWS

IN HERINNERING

Gaan in geloof - wandelen met God - is dat een makkelijke opdracht?

Ja en nee.

Geloof geeft ons hoop en helpt ons om moeilijke tijden door te komen. Maar het kan een tijd duren voor we genoeg moed hebben verzameld om stap voor stap te leven, met één stap tegelijk.

Door hun geloof durfden mijn ouders toestemming te geven voor mijn eerste hersenoperatie in 2018 - terwijl ze wisten dat het risico op overlijden heel hoog was. Zij bemoedigden de chirurg met de woorden: "Doe alstublieft uw best, en vertrouw op God voor het resultaat!"

Alle vijf daaropvolgende behandelingen en operaties ging ze ook tegemoet in vertrouwen en geloof, in Oekraïne en in Duitsland...

Door het geloof kon ik accepteren dat God iets goeds kon laten groeien door mijn fysieke handicap.

Door het geloof besloot ik om naar de universiteit te gaan. Haha, ik herinner me nog goed dat ik er geen enkel vertrouwen in had dat ik het zou kunnen halen. Door het geloof heb ik ja gezegd toen ik gevraagd werd om mee te doen aan het uitwisselingsprogramma met de opleiding in België. Ik kon niet geloven dat ik in staat zou zijn om weg te gaan bij mijn ouders en zo ver weg te gaan helemaal in mijn eentje.

Door het geloof was ik in staat om naar de USA te gaan. Elke kleine stap voelde alsof ik in een diep donker water stapte, waarvan ik de bodem niet kon zien.

Door het geloof heb ik in het begin van de zomer van 2025 ja gezegd tegen de nieuwe behandeling. Eerst zou het een behandeling worden met bestralingen.

Later werd ik geconfronteerd met het feit dat ik weer een open hersenoperatie moest ondergaan. Oehhh - ik rilde alleen al bij de gedachte daaraan. Hoe zou ik daar alleen doorheen kunnen komen??? Ik herinner me dat ik buiten liep en bad om duidelijkheid en moed om de juiste beslissing te nemen. En toen verscheen Jesaja 26:4 op mijn telefoon:

'Vertrouw op de HEER, voor altijd, want de HEER is een eeuwige rots.'

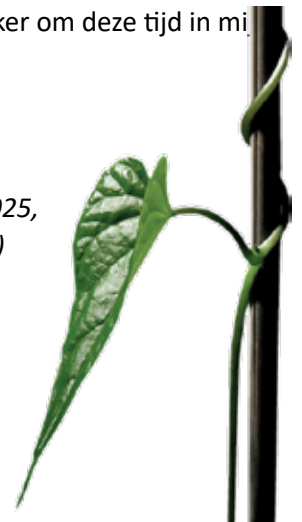
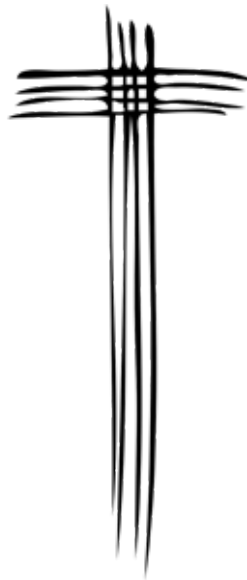
Vanaf dat moment voelde ik een overweldigende vrede in me en ik wist wat ik tegen de chirurg zou zeggen.

Weet je, gaan in geloof - wandelen met God geeft je het wonderlijke vermogen om vertrouwen te hebben, zelfs in de dikste duisternis, omdat je weet wie er naast je staat. Ik weet niet wat de volgende stap in geloof me in de toekomst zal brengen. Maar wat ik weet - en dat is zeker - is dat God er was, er is, en er altijd zal zijn. Hij blijft dezelfde, Hij is een goede Vader.

Ik wil jullie allemaal bedanken, iedereen die met mij samen deze weg is gegaan. Jullie steun en jullie gebeden maakten het zoveel makkelijker om deze tijd in mijn leven door te komen!

Evnika Blyashko

(Geplaatst op Facebook 25/12/2025, vertaald door Janneke Doornebal)

Agenda

18 april '26
Inspiratiedag

1 t/m 3 mei '26
Kampusweekend

1 juli '26
ANBI-publicatiedatum

7 nov '26
Bondsvergadering

"De HEER is je wachter, de HEER is de schaduw aan je rechterhand."

Psalm 121:5 (NBV)

Onder de aandacht

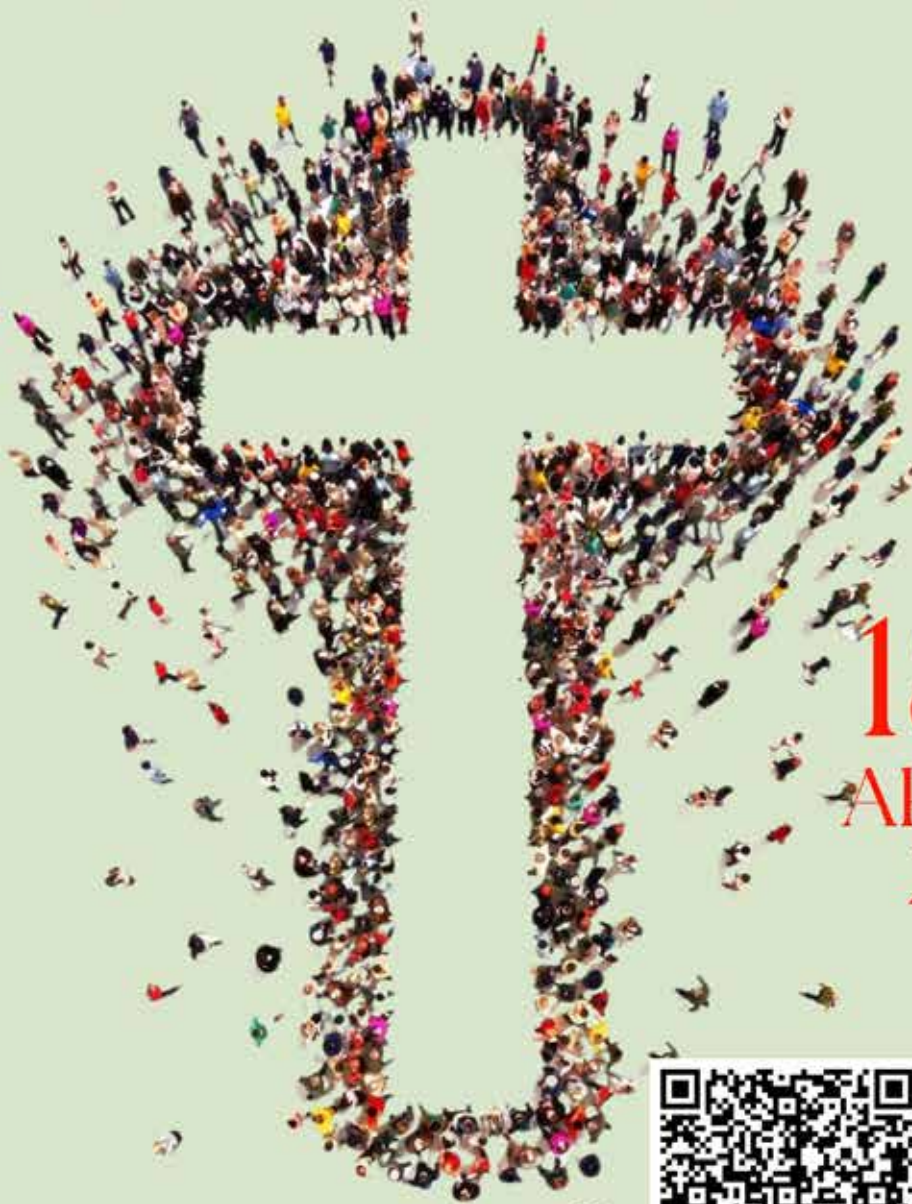
GEMEENTE **VAN** **GELOVIGEN**

Inspiratie- en Ontmoetingsdag 2026

SZD

EDESEWEG 147, 6721JV BENNEKOM

18
APR
26

VAN 10.00-16.00

Aanmelden via QR
of mail naar info@bondveg.nl

KAMPUS

1-3 MEI 2026

INTO THE LIGHT

Scouting Cay-Noya
Heiligenbergerweg 177-183
3816 AJ Amersfoort

In samenwerking met:
Jaap van den Hoek
De Bethelband

PREKEN MET AI: romantisch misverstand

Een taalmodel (AI) schrijft in minder dan een minuut een preek over Johannes 3:16, of over ieder ander Bijbelvers. Een aardig goede preek ook – herkenbaar evangelisch, exegetisch verantwoord, pastoraal van toon. Wie dat voor het eerst ziet, vraagt zich af wat er dan nog overblijft voor de voorganger.

Het antwoord begint bij wat de gereformeerde traditie altijd al wist.

De reformator Heinrich Bullinger (1504–1575) schreef in 1566: ‘De prediking van Gods Woord is Gods Woord.’ Die kracht zit in het Woord zelf. De uren die de prediker zweet, haar formuleerkunst, de kwaliteit van haar exegetische – ze kunnen bijdragen aan een goede preek, maar zij zijn de grond van de verkondiging niet. Paulus schrijft dat men tot geloof komt door te luisteren. En wat men hoort, is de verkondiging van Christus (Rom. 10:17, NBV21). Luther liet zijn preken drukken en in zijn afwezigheid in gemeenten voorlezen. En God werkte erdoor. De kracht van de verkondiging was altijd al onafhankelijk van de inspanning van de prediker. Taalmodellen maken dat nu zichtbaar en onontkoombaar.

Er bestaat een romantisch misverstand over prediking – breed gedeeld onder predikanten en gemeenteleden – dat een preek heiliger is naarmate ze meer moeite heeft gekost, dat de worsteling de verkondiging gewicht geeft en dat taalmodellen daarin niets te zoeken hebben.

Bullinger en Luther corrigeerden dat al vijf eeuwen geleden. Toch zit het diep.

Preekvoorbereiding heeft een structuur: tekst begrijpen, in de context plaatsen, boodschap formuleren, ordenen, taal aanscherpen. Huidige taalmodellen beheersen elk van deze stappen. Ze lezen Hebreeuws en Grieks, kennen veel van de vakliteratuur en leveren bruikbare concepten.

Ze zijn gereedschap – net zoals de concordantie, de commentarenreeks en de tekstverwerker dat zijn. En net als die hulpmiddelen zijn ze onontkoombaar zodra ze eenmaal bestaan.

Wat dan overblijft voor de voorganger is wezenlijker dan exegetische arbeid. Wie op zondag voorgaat, staat als geroepen medemens – verbonden met déze gemeente, aanwezig voor dit moment, belichaming van een boodschap die hij/zij zelf ook ontvangt. Pastorale nabijheid, in de loop der jaren opgebouwd door dopen, begraven en luisteren, draagt het spreken al voordat de eerste zin valt. Een taalmodel kan worden geladen met theologische kennis, maar roeping is geen parameter.

Dit is een nuchterder beeld van de prediker dan het romantische ideaal van de worstelende dienaar Gods. Maar ook eerlijker. En is deze nuchtere kijk ook niet bevrijdend? Als de kracht van de verkondiging niet staat of valt met de moeite die eraan voorafging, valt er dan geen last van je schouders die je nooit had hoeven dragen?

Laten voorgangers AI-taalmodellen (voorzichtig gaan) gebruiken tijdens de voorbereiding. En laat ze de vrijgekomen tijd besteden aan wat wezenlijk is: gebed, pastorale verbinding, de aanwezigheid die alleen een geroepen mens kan bieden. Want de verkondiging draagt zichzelf.

Wim Otte

Ds. Wim Otte werkt als dovenpastor van de PKN. Hij ontwikkelt een preekapp met een database van Nederlandse preken. Zijn website met preekvoorbereidingsmateriaal is wlotte.github.io/voorbereiding/.

Wil jij nieuws vanuit jouw gemeente delen met de rest van de Bondsgemeenschap?

Mail het voor 10 juni 2026 naar info@bondveg.nl

**BONDVEG
Edeseweg 147
6721 JV Bennekom**

HELP JIJ EEN WEEK MEE? 'WERKVAKANTIE'

De komende drie jaar zullen we als gemeenten gezamenlijk collecteren voor stichting Het Passion, als binnenlands diaconaal project. Maar naast financiële steun zijn zij nog meer afhankelijk van vrijwilligers. Elke midweek hebben ze een groep van vier vrijwilligers nodig, zodat hun gasten op adem kunnen komen. De vrijwilligers worden ondersteund door het beheerdersechtpaar en de professionele begeleiding.

Je draait mee in het programma van de gasten en het idee is vooral er te zijn voor de ander! En als je wilt, kun je van alles doen. Leeftijd van 18-88!

Ga je mee?

Als SZD willen we Het Passion en de werkweek niet alleen onder de aandacht brengen, maar samen met jullie ook aan bijdragen en deelnemen! Vandaar dat we twee weken hebben gereserveerd bij Het Passion:

- maandag 8 juni - zaterdag 13 juni 2026
- maandag 15 juni – zaterdag 19 juni 2026

Meer weten over Het Passion www.hetpassion.nl

Aanmelden voor de werkweek info@bondveg.nl of wil je meer weten over de werkweek kijk dan even op onze website www.bondveg.nl

Uit het veld

WERKGROEP DIENST AAN ISRAËL - bericht 1

Als werkgroep Dienst aan Israël hebben we contacten in Israël met projecten die we financieel ondersteunen. Zo ook met Lea Veerman van Yad Elie.

Zij schrijft o.a. "Alle scholen gaan op een uiterst nauwkeurige manier om met de gelden en proberen met een relatief klein bedrag een zo groot mogelijk aantal kinderen van gezond voedsel te voorzien. In de gesprekken met kinderen klonk heel veel enthousiasme en dankbaarheid door voor de aangeboden sandwich of warme maaltijd. Voor veel kinderen is dit de reden dat zij naar school gaan. De leerkrachten vertellen dat de sandwich om 10.00 uur voor velen de eerste maaltijd is. En dat deze kinderen er pas in slagen om zich te concentreren in de klas als ze iets in hun maag hebben.

De scholen geven aan dat vanwege de enorme prijsstijgingen in Israël sinds het begin van de oorlog op 7/10, er steeds minder gekocht kan worden van het bedrag dat Yad Elie uitkeert en dat het aantal kinderen dat bedreigd wordt door voedselonzekerheid stijgend is.

Zij doen daarom een dringend verzoek aan Yad Elie om de uitgekeerde bedragen te verhogen.

Dus... wij zijn heel blij met jullie bijdrage en mocht ik verzuimd hebben om te vermelden dat jullie donatie goed is aangekomen en nog beter is besteed en voor Dankjewel ".

En nog een recent bericht van 8 maart uit Jeruzalem uit de schuilkelder: "Het gaat goed met ons. Een nogal hectische situatie en onduidelijk waar dit naartoe gaat:) we hopen op een snelle afloop met rust, voorspoed en vrede voor het hele Midden-Oosten. Maar dat is misschien wel een beetje te veel".

Hartelijk groet, uit de schuilkelder op dit moment... Lea

Een deel uit de mailwisselingen uit een schuilkelder in Jeruzalem, een onwerkelijke situatie. Gelukkig is de Israëlische bevolking redelijk beschermd, waardoor het lijkt dat allemaal niet zo erg is, maar de signalen na de dramatische gebeurtenissen in Gaza laten zien dat er grote wonden zijn geslagen bij de burgers van Israël.

Uit het veld

WERKGROEP DIENST AAN ISRAËL -bericht 2

De werkgroep dienst aan Israël steunt al enkele jaren het werk van de stichting Yad L'Ami in Jeruzalem.

In 1989 besloot Ria Flier uit IJsselmuiden haar comfortabele leven in Nederland achter zich te laten en naar Israël te reizen om daar als vrijwilliger te werken. Jarenlang werkte ze in het ziekenhuis Misgav Ladach en zorgde ze tegelijkertijd voor de bejaarde eigenaresse van het appartement waar ze woonde. Ze specialiseerde zich in stimulatietherapie voor kinderen met het syndroom van Down en bood speciale hulp aan Joodse gezinnen.

Ria's onverwachte ontmoeting met Wim Doekes, een andere Nederlander, maakte een einde aan haar vrijgezellenbestaan en leidde tot een huwelijk. Samen hielpen ze ouderen in de wijk Nachla'ot in Jeruzalem. Al snel ontstond in hun harten de wens om een studiehuis/pension op te richten. De start van dit nieuwe project viel samen met het begin van de Tweede Intifada (de Palestijnse terroristische opstand) in oktober 2000.

In 2001 richtten Wim en Ria de non-profitorganisatie Yad L'Ami op. De winst uit het pension werd gereserveerd om het Joodse volk te ondersteunen. Destijds beseften Wim en Ria niet dat dit initiatief uiteindelijk zou leiden tot hun belangrijke dienst aan het Joodse volk. Zeven jaar later sloten Wim en Ria het pension en wijdden ze zich volledig aan de ontwikkeling van de jonge non-profitorganisatie Yad L'Ami.

Wim en Ria geloven dat God Zijn volk zal terugbrengen, zoals Hij heeft beloofd, en dat Hij gewone mensen uit de volken wil gebruiken om deze taak te volbrengen. Samen kunnen we de profetische woorden werkelijkheid laten worden, geïnspireerd door de woorden uit de Bijbel en zo prachtig beschreven in Jesaja 40: Troost, troost mijn volk, zegt uw God en Jesaja 49:22. Wij geloven dat niet-Joden hebben deelgenomen aan de geestelijke zegeningen van Israël en daarom is het onze Bijbelse plicht hen materieel bij te staan (Romeinen 15:27). Wij willen de weg vrijmaken voor het Joodse volk en de hoge stapels stenen opruimen die zich in de loop van tweeduizend jaar christendom hebben opgehoopt. Dan kunnen wij tegen Sion zeggen: "Uw Redder komt!" (Jesaja 62:11). Wij kunnen hoop geven en moed spreken tot de overlevenden van de Holocaust die misschien nog maar een paar jaar te leven hebben, en tot hen die hun hoop hebben verloren in de dreigende situatie in Israël (Ezechiël 37:11).

In 2015 overleed Wim en stond Ria voor de grote uitdaging om Yad L'Ami alleen te leiden. Vol passie aanvaardde Ria de uitdaging en zet ze zich al meer dan 35 jaar in om haar grote wens te vervullen: dat deze bloeiende non-profit organisatie een helpende en troostende hand blijft voor u allen, donateurs van het Joodse volk.

Ria Doekes werkt met haar team van vrijwilligers voornamelijk in de 14 kibboetsiem rond de Gazastrook. Zoals Sderot, Ein Haslosa, Sa'ad, etc. Deze keer vragen we uw aandacht voor Kibboets Ein Hashlosa – leven na verwoesting en voor een school in Sderot

De 14^e Kibboets of dorp aan de grens van Gaza, Ein Hashlosa, met 420 inwoners, werd in 1950 gesticht als strategisch punt aan de grens met Gaza. Op 7 oktober 2023 vielen circa 150 terroristen de Kibboets binnen. Vier inwoners en tien familieleden, elders in de Negev, werden vermoord en 54 huizen raakten beschadigd. Het duurde 36 uur voordat alle bewoners veilig waren. Zes maanden verbleven zij in een hotel in Eilat; daarna verhuisde het grootste deel naar tijdelijke woningen in Netivot en de ouderen naar een zorg instelling in Be'er Sheva. In de zomer van 2025 keerde 97% van de gemeenschap terug naar huis.

De emotionele schade is echter groot. Vooral ouderen vertonen sinds 7 oktober een versnelde cognitieve en fysieke achteruitgang. Meerdere verhuizingen wegen zwaar op mensen boven de 80 jaar. Ze hebben vooral behoefte aan veiligheid en ondersteuning. Daarom is er grote behoefte aan scootmobielen om hen mobiel te houden en isolement te voorkomen. Van de 12 ouderen is Louise de oudste, 96 jaar en Jacob de jongste 78. Allemaal de leeftijd van de zeer ouden. Wij konden reeds twee scootmobielen schenken. Ook geluidsondersteuning in hun clubhuis, met een projector was dringend nodig voor slechthorende senioren.

Op een school in Sderot is dringend behoefte aan therapie voor zwaar getraumatiseerde kinderen. De keuze viel op hondentherapie, en wij hebben toegezegd om een jaar lang zes groepjes van vijf kinderen te ondersteunen. Het afgelopen jaar mochten we honderden kinderen en ouderen helpen met muzieklessen. Het is ontroerend om te zien hoe mensen van boven de 70, die wel de wens hadden, maar nog nooit een instrument bespeeld hebben, nu gitaarlessen volgen en genezing vinden in de muziek.

Helpt u mee met uw kerk of persoonlijk door een gift over te maken naar de werkgroep Dienst aan Israël?

Betrokken | Nieuws

VEG OUDEBILDZIJL 150 JAAR

TERUGBLIK IN DANKBAARHEID en EEN TOEKOMST VOL VERTROUWEN

De Vrije Evangelische Gemeente Oudebildzijl, ontstaan uit de evangelisatie en prediking vanuit Vrije beginselen van het Bijbels evangelie in Vrouwenparochie en Oude Leije, viert haar 150-jarig jubileum op zondag 22 maart in Ouwe Syl.

Na een feestelijk ontvangst met koffie, thee en orgelspel van organist Sieger Polstra in onze overvolle kerk, wordt het veelal een blij en emotioneel weerzien met oude bekenden, soms meer herkenbaar door opgeplakte naamkaartjes. We beginnen de dienst om 10 uur samen met het zingen van 'Lichtstad met Uw paarden poorten', waarna Tinus Krol alle aanwezigen begroet en een speciaal welkom heet aan gasten en genodigden.

Samen in de naam van Jezus met dit passende lied uit Opwekking beginnen we deze dankdienst.

Roger Dragstra gaat voor in gebed en bidt dat we bij elkaar mogen zijn in de naam van God, waarop we allen staand zingen uit Joh. de Heer 'Kroont Hem met gouden kroon'.

Alice Sijens spreekt een gebed van dankzegging uit over het voorrecht dat we samen met zoveel mensen mogen vieren dat deze gemeente in Ouwe Syl 150 jaar bestaat. In een wereld waarin veel gebeurt en verandert, maar God blijft dezelfde, onveranderlijk, een Anker in deze tijd. Wij hebben de opdracht om de wereld in te trekken, dankbaar voor de start van de groep verkenners in onze gemeente en bidden om de leiding en zegen van de Hoogste. Al die jaren was er niet alleen blijdschap maar ook gemis en verdriet, daarom vragen wij om troost en liefde, en leggen we alles in Gods handen. Hierop zingen we het loflied 'Er is een God die hoort'.

Æsger Stienstra vertelt over het ontstaan van de gemeente en hoe het verder ging tot dit jubileum. Daarover schreef hij een boekje "1876 – 2026, 150-jarig jubileum VEG Oudebildzijl". Het eerste exemplaar wordt uitgereikt aan het oudste lid van de gemeente, Hiltje Riemersma, 97 jaar. 'De Bildtse Psalm' van ds. Baas zingen we hierna en vervolgens luisteren we naar een muziekstuk 'Alle dingen stralend en mooi' van John Rutten, gespeeld door Sieger Polstra achter de piano en Gerjanne Zijlstra op de alt-saxofoon.

Als voorbereiding op de preek leest Alice Sijens psalm 150, een psalm voor het dankoffer en 2 Korintiërs 5, de oproep die God doet aan ons, door Christus gestuurd 'laat u met God verzoenen'. Aansluitend zingen we de lofpsalm 150.

Over het thema 'Thuis' preekt Roger Dragstra. De Heer heeft ons tot hier heeft geholpen, 150 jaar thuis bij God, bij elkaar. Wat ons verbindt is Christus, elkaar verdragen in liefde, laat je met God verzoenen. We kijken terug met dankbaarheid en kijken vooruit met hoop en vertrouwen en we mogen de liefde van God doorgeven. Sieger en Gerjanne spelen hierna een gevoelig duet op hun saxofoon, het 'For the beauty of the earth' van John Rutten, over God als Schepper.

Tijdens het zingen van 'Tienduizend redenen tot dankbaarheid' wordt de collecte gehouden voor Mercy Ships, een organisatie die medische zorg biedt aan iedereen op ziekenhuisschepen.

Na het dankgebed en voorbede voor de gemeente, de wereld en de toekomst van de kerk, zingen we het 'Onze Vader' in het fries 'God fan fier en hein ús Heit'.

Daarna nog 2 liederen: Welk een vriend is onze Jezus (Joh. de Heer 150) en uit Sela 'Mag ik jou tot zegen zijn'. Hierop geeft Alice ons de zegen mee: God is bij ons om de weg te wijzen, te beschermen, ons op te vangen, te troosten en te zegenen tot in eeuwigheid. "Ga nu heen in vrede" is het slotlied en hierna gaan we naar het lokaal voor een kopje thee of koffie met oranje-koek en om verder bij te praten en handen te schudden.

Bij het verlaten van de kerk krijgt ieder een exemplaar mee van het speciaal uitgebrachte boekje "1876-2026, 150-jarig jubileum VEG Oudebildtzijl".

Nadat de kerk is omgetoverd tot een feestzaal, waarbij vele foto's uit de oude doos op de beamer worden vertoond, kunnen we na een uurtje aan een heerlijke lunch beginnen, maar eerst komen de sprekers aan het woord.

Namens de Bond van VEG spreekt Henk van Dam ons toe. Hij legt uit dat deze kerk nog de enige in het dorp is en daarom heel waardevol. De meegebrachte bos bloemen vertelt een verhaal. Elk lid van de gemeente is een bloem en bloeit voor God en de mensen, waarbij de schoonheid van elke bloem in het boeket tot z'n recht komt. De bloemen zijn voor Erica Polstra, de koster van dit gebouw. Secretaris Tinus ontvangt uit handen van Henk van Dam de bondskaars.

Tweede spreker is ds. Jan Delwig, die hier in 1982 stage liep en later voorganger is geweest. Hij en z'n vrouw Yolanda hebben Oudebildtzijl als een thuishaven ervaren.

Hij dankt de gemeente, die er ook persoonlijk voor hen is geweest in voor- en tegenspoed, vooral in de periode toen hun zoon Sjors verongelukte.

De derde spreker ds. Libbe Oost herinnert zich nog goed onze ds. De Goede, die in de periode 1958/1961 onvergetelijk preekte over geloofsoverdracht. Samen met zijn vrouw Joke omarmen ze de mooie herinneringen aan Oudebildtzijl, waarvoor dank.

Vierde spreker Eelco Koehoorn, die gedoopt is bij ds. Van Stavereen, herinnert zich nog zondags-school 't Vischnet en feliciteert de gemeente met dit jubileum en is blij, dat wij als gemeente bij de Here horen.

De vijfde spreker, Jurjen Bruinsma uit Nijverdal, feliciteert de gemeente en heeft als oud Ouwesylster het lied 'Welk een vriend is onze Jezus' meegekregen.

Ook Ties Polstra heeft goede herinneringen aan Ouwe Syl, vooral in de tijd van rouw, waarbij het 'Veilig in Jezus' armen' werd gezongen.

Uit JdH zingen we 'Dank U voor de nieuwe morgen' en daarna beginnen we aan een heerlijke en goed verzorgde lunch. Als afsluiting zingen we uit het liedboek 416, 'Ga met God en Hij zal met je zijn'.

Tenslotte krijgen alle leden van de jubileumcommissie een bos bloemen voor de geweldige voorbereiding en uitvoering van deze dankdienst.

Het was fantastisch met een daverend applaus, een applaus dat het vele eerdere geklap overtrof. In één woord een grandioze jubileumdienst, bedankt!

Een Bezoeker

VEG KAMPEN – DANKDIENST 15 MAART 2026

Samen op weg gaan... van Kampen naar IJsselmuiden

Zondag 15 maart was een bijzondere en gedenkwaardige ochtend. Voor het eerst kwamen we samen in ons nieuwe kerkgebouw in IJsselmuiden, maar de dienst begon in ons vertrouwde kerkgebouw aan de Boven Nieuwstraat in Kampen. Daar hielden we een dankdienst waarin we terugblikten op alles wat God ons in de afgelopen jaren heeft gegeven. Velen hebben mooie herinneringen aan dit gebouw, waar zoveel is gedeeld: vreugde, verdriet, gebed en ontmoeting.

Br. Jan den Besten ging in deze eerste samenkomst voor. In zijn overdenking verwees hij naar het volk Israël dat de Jordaan overstak en twaalf gedenkstenen meenam als herinnering aan Gods trouw. Halverwege de dienst vertrokken we gezamenlijk naar IJsselmuiden, te voet, met de fiets of met de auto. Eén lange stoet trok zo over de IJsselbrug!

Onderweg namen we belangrijke voorwerpen mee: de kanselbijbel, het kruis, het lichtje van de zondagschool en de paaskaars. Sommigen zongen onderweg samen een lied.

In het nieuwe kerkgebouw werden deze tekenen weer een plaats gegeven. De paaskaars werd aangestoken, het kruis opgehangen en de Bijbel geopend. Het zijn tekenen die terugverwijzen naar wat God heeft gedaan en gezegd maar ook ansichtkaarten die vooruit verwijzen.

Ontroerend (velen noemden het een kippenvelmoment) toen het eerst lied 'Amazing Grace' ('Genade zo oneindig groot'), werd gespeeld door het prachtige orgel dat deze kerk rijk is, begeleid door een gemeentelid die de doelzak bespeelt.

De gemeenteleden br. Misaël van de Weg en br. Bas Schinkel leidden het tweede deel van de dienst. Vanuit Hebréeën 4:14–16 werd gesproken over Jezus als onze hogepriester, die alles heeft overwonnen en op de troon zit.

Het thema van de dag was treffend Samen op weg gaan

Generaties voor ons gingen ons voor, en ook wij mogen samen verder trekken, verbonden door Jezus die ons leidt. Met veel gemeenteleden sloten we deze bijzondere ochtend af met een gezamenlijke lunch. Een dankbaar begin van een nieuw hoofdstuk voor onze Vrije Evangelische Gemeente.

De samenkomsten worden nu gehouden
De Bogaard 2
8271 JE IJsselmuiden

WERKGROEP GEBOUW EN BEHEER

Even voorstellen... Aanspreekpunt beheerder kerkgebouwen

Al jaren is er een vacature binnen de bond van aanspreekpunt beheerder kerkgebouwen.

Toen mij de vraag gesteld werd of ik die vacature in wilde vullen heb ik ja gezegd.

Mijn naam is **Dick de Weerd**, ik ben lid van de VEG Zwolle en heel lang beheerder van dit kerkgebouw steeds geweest en nog steeds bij het beheer betrokken.

Ook in mijn baan bij een groothandel was ik altijd betrokken bij de facilitaire zaken. Ik heb in die hoedanigheid niet alleen met de praktische facilitaire zaken te maken gehad maar ook veel met de wet- en regelgeving.

Ik pretendeer niet alles op het gebied van beheer kerkgebouwen te weten, maar heb wel de tijd om alles uit te kunnen zoeken.

Via de nieuwsbrief Oogsten of de mail zal ik gevraagd en ongevraagd jullie van actuele of noodzakelijke onderwerpen op de hoogte stellen.

En mochten er vragen of onderwerpen op het gebied van het beheer van jullie kerkgebouw zijn, dan mag je mij altijd vragen om mee te denken.

Mijn mailadres is d.deweerd@home.nl

In herinnering

Er zijn veel harde werkers in de Bond die op bescheiden en soms onzichtbare wijze trouw hun taak vervullen. We kennen er allemaal wel voorbeelden van uit de praktijk. Eén zo'n harde werker was

MIEKE VAN DER HART-KOLE

Samen met haar man Henk was ze lid van de Vrije Evangelische Gemeente in Yerseke en ook een tijdje van de VEG Nieuwvliet c.a. Henk was actief in de kerkenraad van de gemeente. Mieke zat van 1984 t/m 1992 in het landelijk vrouwenwerk, waar ze haar eigen plek had en de lijnen naar de Zeeuwse vrouwengroepen onderhield. We zagen haar op landelijke dagen, bij de Helpende Hand en als de vrouwen iets te vieren hadden. Stil, bescheiden, maar trouw en betrokken deed ze haar werk. Begin februari overleed ze op 79-jarige leeftijd, nadat ze al een tijd een kwetsbare gezondheid had.

Een hersenbloeding werd haar uiteindelijk fataal. In vol vertrouwen mocht ze heengaan, maar ze laat een lege plek achter in haar gezin, familie en de gemeente Yerseke. We danken de Heer voor wie ze was en voor het spoor dat ze achter liet.

We bidden voor Henk en z'n gezin.

